

Santa Maria de Dusfort

Calonge de Segarra

Ubicació

Comarca: Anoia
Lloc/Adreça: Santa Maria de Dusfort. Dusfort. 08281. Calonge de Segarra
Emplaçament Situada a la plaça de l'entrada del nucli de Dusfort.
Alçada: 688

Coordenades:

Latitud: 41.7406
Longitud: 1.49414
UTM Est (X): 374781
UTM Nord (Y): 4622072

Classificació

Número de fitxa 08036 - 138
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Romànic Contemporani
Segle XII/XX
Estat de conservació Bo
Notes de conservació: Esta restaurada.
Protecció Inexistent
Número inventari IPA: 4329
Generalitat i altres inventaris
Accés Fàcil
Ús actual: Religíós
Titularitat Privada
Titular: Bisbat de Vic. C/ Santa Maria, 1 - 08500 VIC
Autoria de la fitxa Jordi Seró i Ferrer. [IN] SITU SCP
Data de registre de la fitxa: dv., 28/06/2013 - 02:00

Descripció

Santa Maria de Durfort està situada a l'entrada del poble, aïllada del nucli urbà, integrada dins del conjunt del cementiri.

Es tracta d'un edifici romànic, però les múltiples reformes portades a terme a la seva estructura han fet que el conjunt esdevingués força diferent de l'original. És de planta rectangular, orientada a llevant, d'una sola nau amb coberta de volta de canó amb capelles laterals. L'espai de l'absis, desaparegut, ha passat a formar part de la nau amb una capçalera plana. Els paraments interiors de la part superior del temple estan enguixats, exceptuant la part inferior de l'absis. D'altra banda, a la part superior del mur de ponent, s'ubica el cor, el qual s'accedeix per unes escales. El mur, del qual està decorat amb motius florals.

La porta d'ingrés, situada a migdia, es fruit de les remodelacions tardanes, està formada per brancals de maons sobre els quals es munta una llinda plana de pedra. A la façana de ponent s'obre una petita obertura espitllada, damunt del qual, s'aixeca el campanar d'espadanya de doble ull, d'arc de mig punt, que corona el mur. Té una coberta exterior a doble vessant, amb teula àrab. Els murs són obrats amb carreus de mides mitjaneres i ben escairats, disposats en filades horitzontals i distribuïts a trencajunt.

A l'entorn de l'edifici es concentra el cementiri i darrere s'hi troba el panteó de la família Sugrañes.

Història

Aquesta església es trobava dins de l'antic terme del castell de Folia, que després s'anomenà Durfort. Inicialment tingué funcions parroquials, que aviat perdé i passà a ser sufragània, condició que té en l'actualitat. Depengué de la canònica de Sant Vicenç de Cardona per donació dels seus senyors, els vescomtes de Cardona.

El lloc i l'església es documenten per primera vegada l'any 1040, en què es consagrà l'església de la canònica de Sant Vicenç de Cardona, entre les possessions de la qual es trobaven l'església, la vila i el castell de Folia, que havia estat donat pel bisbe d'Urgell i vescomte de Cardona, Eriball, que presidia la consagració, com a dotació de la nova església.

Les funcions parroquials de l'església es confirmen en una llista de parròquies d'entre els anys 1025 i 1050, ja que hi consta la parròquia de Folia. L'advocació de l'església es troba en la butlla del papa Anastasi IV de l'any 1054, en què confirmava les possessions de la canònica de Sant Vicenç de Cardona, entre les quals hi havia l'església de Santa Maria de Folia juntament amb el castell.

Com a parròquia apareix per darrer cop en una llista de parròquies de mitjan segle XII. L'any 1331 el bisbe Galceran Sacosta visità aquell sector, però no aquesta església, ni posteriorment cap més bisbe ho féu, de la qual cosa es desprèn que ja havia passat a ser sufragània de la parròquia de Cunill, situació que mantingué fins l'any 1878, que passà a dependre de la parròquia de Mirambell, també com a sufragània. Actualment continua tenint culte com a sufragània del poble de Durfort.

Bibliografia

AA.VV. (1992). Catalunya Romànica. Vol. XIX. L'Anoia. Barcelona: Fundació Enciclopèdia Catalana.

